సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు

1961

ఫిబ్రవరి 3

బెంగుళూరు వూల్లెన్, కాటన్ అండ్

సిల్క్ మిల్స్ కో. లిమిటెడ్., బెంగుళూరు

వర్సెస్

ది కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ది సిటీ ఆఫ్

బెంగుళూరు బై ఇట్స్ కమిషనర్,

బెంగుళూరు సిటీ.

(విత్ కనెక్టెడ్ అప్పీల్)

(జె. ఎల్. కపూర్, ఎం. హిదయతుల్లా మరియు జె. సి. షా, న్యాయమూర్తులు.)

మునిసిపాలిటీ – ఆక్ట్రాయి – లెవీ మరియు తుది లెవీని విధించాలని ఉద్దేశించిన తీర్మానం , ప్రత్యేక ప్రచురణ అవసరమా – సాంకేతికంగా లోపభూయిష్టంగా ఉన్న నోటీస్, ధృవీకరించవచ్చా – షెడ్యూల్ లో పేర్కొనని వస్తువులను పేర్కొనే అధికారం – మితిమీరిన అధికారమిచ్చుట – ముడి కాటన్ లేదా వూల్, యొక్క స్వభావం – సిటీ ఆఫ్ బెంగళూరు మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ చట్టం, 1949 (చట్టం LXIX/1949), సెక్షన్లు. 38(1), 97(e), 98(1), 98(2).

బెంగళూరు నగర పాలక సంస్థ కాటన్ మరియు వూల్ పై ఆక్ట్రాయి విధించాలని తీర్మానించింది మరియు సిటీ ఆఫ్ బెంగళూరు మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 98(1) ప్రకారం ఈ తీర్మానాన్ని అధికారిక గెజిట్ లో నోటిఫై చేశారు. అభ్యంతరాలను ఆహ్వానించారు మరియు అప్పీలుదారులు పన్నుపై తమ అభ్యంతరాలను దాఖలు చేశారు. చట్టంలోని సెక్షన్ 98(2) ప్రకారం పన్నుకు సంబంధించి తుది తీర్మానాన్ని ఆమోదించారు , ఇది స్థానిక వార్తాపత్రికలలో ప్రచురించబడింది కాని అధికారిక గెజిట్ లో కాదు. వారి అభ్యంతరాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న మున్సిపాలిటీ ఇప్పటికే నోటిఫై చేసిన రేటుకే సరుకులపై ఆక్ట్రాయి విధించాలని నిర్ణయించిందని అప్పీలుదారులకు నోటీసులు పంపారు. ఆక్ట్రాయి విధింపు చట్టబద్ధతను సవాలు చేస్తూ అప్పీలుదారులు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద హైకోర్టులో దరఖాస్తులు దాఖలు చేయగా, హైకోర్టు ఆ దరఖాస్తులను కొట్టివేసింది. హైకోర్టు ధ్రువీకరణ పత్రంతో అప్పీలుపై:

నిర్ణయించారు, తీర్మానాన్ని అధికారిక గెజిట్ లో ప్రచురించడం మరియు సెక్షన్ 98(1) కింద అభ్యంతరాలను ఆహ్వానించడం చట్టం యొక్క నిబంధనలను తగినంతగా పాటించడం జరిగింది.

పన్ను విధించాలని భావించినట్లు చెప్పడానికి బదులుగా విధించాలని తీర్మానించామని నోటీసులో పేర్కొనడం సాంకేతికంగా మాత్రమే లోపభూయిష్టంగా ఉంది, అయితే చట్టంలోని సెక్షన్ 38 ద్వారా అటువంటి లోపాలన్నీ చెల్లుబాటు అయ్యాయి . మొదట సరుకులను పేర్కొంటూ ఒక తీర్మానాన్ని ఆమోదించి, ఆ తర్వాత ఆ వస్తువులపై పన్ను విధించాలన్న మునిసిపాలిటీ ఉద్దేశాన్ని తెలియజేసే మరో తీర్మానాన్ని ఆమోదించాల్సిన అవసరం లేదు. సెక్షన్ 98(1) లో నిర్దేశించిన ప్రక్రియను అనుసరించి వస్తువులు మరియు పన్ను రేటు పేర్కొనబడి, తీర్మానం ఆమోదించబడింది. ఇది చట్టంలోని నిబంధనలను గణనీయంగా పాటించడమే.

వివిధ వస్తువులపై పన్ను విధించే మునిసిపాలిటీ అధికారాలను శాసనసభ నిర్దేశించింది మరియు కొన్ని వస్తువులను వివరించింది; షెడ్యూల్ III యొక్క పార్ట్ V లోని క్లాస్ VIII r/w చట్టంలోని సెక్షన్ 97(ఈ) ఇతర వస్తువులు మరియు సరుకులపై పన్ను విధించే అధికారం మున్సిపాలిటీకి అధికారం ఇచ్చింది. ప్రస్తుత కేసులో పన్ను విధించే ఉద్దేశ్యంతో వివాదంలో ఉన్న సరుకులను షెడ్యూల్ లో చేర్చాలని కోరుతూ తీర్మానం చేశారు.

బిజయ్ కోట్టన్ మిల్స్ లిమిటెడ్ v. *దేర్ వర్క్ మెన్* [1960] 2 ఎస్. సి. ఆర్. 982, ప్రత్యేకించబడింది.

క్లాస్ VIII కింద సరుకులను పేర్కొనడానికి మునిసిపాలిటీకి అధికారం ఇవ్వడం షరతులతో కూడిన అధికారమిచ్చుట స్వభావంలో ఉంటుంది మరియు మితిమీరిన అధికారమిచ్చుటకి సమానం కాదు.

బాక్స్టర్ వర్సెస్ *ఆహ్ వే* (1909) 8 సి. ఎల్. ఆర్. 626, అనుసరించారు.

హమ్దర్ద్ దవాఖానా v. *యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా* [1960] 2 ఎస్. సి. ఆర్. 671, వర్తించదు.

కాటన్ మరియు వూల్ అనేవి గిన్ చేయబడి బేళ్లలో బిగించినంత మాత్రాన వాటిని చట్ట ప్రయోజనాలకు ముడి పదార్థాలుగా ఉండటం ఆగిపోవని హైకోర్టు సరిగ్గా తీర్పు ఇచ్చింది , ప్రస్తుత కేసులో తీర్మానంలో అప్పీలుదారులు బెంగళూరు కార్పొరేషన్ పరిధిలోకి దిగుమతి చేసుకున్న వస్తువులను చేర్చారు.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీళ్ల నం. లు 448 మరియు 449 ఆఫ్ 1957.

రిట్ పిటిషన్ నం. లు 44 అండ్ 45 ఆఫ్ 1955 లో మైసూరు హైకోర్టు 1956 సెప్టెంబర్ 27న ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుంచి అప్పీల్.

ఎన్. సి. ఛటర్జీ, డి. ఎన్. ముఖర్జీ మరియు *బి. ఎన్. ఘోష్,* సి. ఎ. నం. 448 ఆఫ్ 1957 లో అప్పీలుదారు తరపున.

వి. ఎల్. నరసింహమూర్తి, ఎస్. ఎన్. ఆండ్లే, జె. బి. దాదాచాంజీ, రామేశ్వర్ నాథ్ మరియు *పి. ఎల్. వోహ్రా,* సి. ఎ. నం. 449 ఆఫ్ 1957 లో అప్పీలుదారు తరపున.

జి. ఆర్. ఎతిరాజులు నాయుడు, అడ్వొకేట్-జనరల్, మైసూరు, *బి. ఆర్. జి. కె. ఆచార్* మరియు *కె. ఆర్. చౌదరి,* ప్రతివాది తరపున.

1961. ఫిబ్రవరి 3. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును వెలువరించినది

కపూర్, న్యాయమూర్తి. – సిటీ ఆఫ్ బెంగళూరు మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ యాక్ట్ (1949 చట్టం LXIX) లోని , ఇది సౌలభ్యం కోసం , "చట్టం" అని పిలువబడుతుంది , సెక్షన్ 98 కింద వూల్ మరియు కాటన్ మీద ఆక్ట్రాయ్ విధించడం యొక్క చట్టబద్ధతను సవాలు చేస్తూ ఆర్టికల్ 226 కింద అప్పీలుదారులు దాఖలు చేసిన రెండు పిటిషన్ల నుంచి ఉత్పన్నమైన మైసూర్ హైకోర్టు ఇచ్చిన రెండు తీర్పులు మరియు ఆదేశాలకు వ్యతిరేకంగా దాఖలైన రెండు అప్పీళ్లు ఇవి.

మార్చి 31, 1954న, చట్టంలోని సెక్షన్ 98 (1) ప్రకారం ఒక తీర్మానాన్ని ఆమోదించారు , దీని ద్వారా కాటన్ మరియు వూల్పై ఈ క్రింది విధంగా ఆక్ట్రాయి విధించాలని తీర్మానించారు:-

	వస్తువుల పేరు	డ్యూటీ రేటు
1.	ముడి కాటన్ మరియు వూల్	
	(ఇందులో లూజ్ రెండూ ఉంటాయి)	రు. 1/9 /- శాతం.
	మరియు కుదించబడింది, భారతదేశం లేదా	విలువను బట్టి
	విదేశీ తయారు చేయబడింది)	

2 ... ...

దీనిని 1954 ఏప్రిల్ 3న మైసూరు గెజిట్ లో నోటిఫై చేశారు మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 98(1) ప్రకారం అవసరమైన విధంగా కూడా ప్రచురించబడింది . అభ్యంతరాలను ఆహ్వానించారు మరియు అప్పీలుదారులు ఇద్దరూ తమ అభ్యంతరాలను దాఖలు చేసినట్లు అంగీకరించారు. సెక్షన్ 98(2) కింద తుది తీర్మానాన్ని 1954 డిసెంబర్ 21న ఆమోదించగా , 1955 జనవరి 1 నుంచి ఆక్ట్రాయికి సంబంధించిన తీర్మానం అమల్లోకి వచ్చింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 98 (2) కింద ఆమోదించిన తుది తీర్మానం అధికారిక గెజిట్లో ప్రచురించబడలేదని , స్థానిక వార్తాపత్రికలలో ప్రచురించబడిందని పేర్కొనవచ్చు మరియు అప్పీలుదారుల అభ్యంతరాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తర్వాత మున్సిపాలిటీ ఇప్పటికే నోటిఫై చేసిన రేటుకే వస్తువులపై ఆక్ట్రాయి విధించాలని నిర్ణయించిందని 1954 డిసెంబర్ 23న నోటీసు కూడా పంపారు.

సి. ఎ. 448/57లోని అప్పీలుదారు 1955 మార్చి 15న ఆర్టికల్ 226 కింద హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేశాడు ఆక్ట్రాయిని విధించడాన్ని ఈ ప్రాతిపదికన సవాలు చేస్తూ: –

(1) అధికారిక గెజిట్ లో నోటీసు ప్రచురించబడనంత వరకు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 98 (2) కు విరుద్ధంగా ఉందని;

(2) పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 130కి విరుద్ధంగా ఉందని మరియు

(3) మితిమీరిన అధికారం అప్పగింత ఉందని.

సి. ఎ. 449/57లోని అప్పీలుదారు 1955 మార్చి 17న తన పిటిషన్ ను దాఖలు చేశాడు , దీనిలో పైన పేర్కొన్న కారణాలపై పన్ను విధించడం యొక్క చెల్లుబాటును సవాలు చేయడమే కాకుండా, విధించడం యొక్క చట్టబద్ధతను కూడా ఈ ప్రాతిపదికన సవాలు చేశారు: –

1. ఆక్ట్రాయి విధించడం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 276(2) కు విరుద్ధమని , దీని ద్వారా ఏడాదికి రూ.250/– మించిన వ్యాపారంపై పన్ను విధించడానికి వీల్లేదు.

2. అంతర్రాష్ట్ర వర్తక, వాణిజ్య స్వేచ్ఛకు హామీ ఇచ్చే ఆర్టికల్301ను ఉల్లంఘించడమేనని,

3. ఇది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 19(1) (జి)కి విరుద్ధం అని.

ఈ అభ్యంతరాలన్నింటినీ హైకోర్టు తోసిపుచ్చింది మరియు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 133(1) ప్రకారం హైకోర్టు ధ్రువీకరణ పత్రంపై అప్పీలుదారు ఈ కోర్టుకు వచ్చారు.

పన్ను యొక్క చట్టబద్ధత ప్రశ్నను నిర్ణయించడానికి చట్టంలోని సంబంధిత నిబంధనలను పరిశీలించడం అవసరం. చట్టం కింద కార్పొరేషన్ కు విధించే అధికారం ఉన్న పన్నులు మరియు సుంకాలను సెక్షన్ 97 వివరిస్తుంది. సెక్షన్ 97(ఇ) ఇలా అందిస్తుంది:

"97. కార్పొరేషన్ విధించవచ్చు –

....

(ఇ) జంతువులు లేదా సరుకులపై లేదా రెండింటిపై జంతువులు లేదా వస్తువులపై లేదా రెండింటిపై వినియోగం లేదా ఉపయోగం కోసం ఆక్ట్రాయ్ పరిమితుల్లోకి తీసుకువచ్చిన వాటిపై ఆక్ట్రాయిని.

ప్రభుత్వ నియంత్రణ అధికారాలు మరియు మునిసిపల్ పన్నులను విధించే విధానానికి సంబంధించిన సెక్షన్ 98 ఇలా అందిస్తుంది:

సెక్షన్ 98(1). "కార్పొరేషన్ మొదటిసారి పన్ను లేదా సుంకం విధిస్తూ ఏదైనా తీర్మానాన్ని ఆమోదించే ముందు , అధికారిక గెజిట్ లో మరియు స్థానిక వార్తాపత్రికలలో దాని ఉద్దేశ్యాన్ని తెలియజేసే నోటీసును ప్రచురించాలని మరియు అభ్యంతరాల సమర్పణకు అధికారిక గెజిట్ లో అటువంటి నోటీసు ప్రచురితమైన తేదీ నుండి ఒక నెలకు తగ్గకుండా సహేతుకమైన వ్యవధిని నిర్ణయించాలని కమిషనర్ ను ఆదేశించాలి. నిర్దిష్ట కాలపరిమితిలోగా వచ్చిన అభ్యంతరాలు ఏవైనా ఉంటే వాటిని పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత , పన్ను లేదా సుంకం విధించాలనే తీర్మానాన్ని కార్పొరేషన్ నిర్ణయించవచ్చు. అటువంటి తీర్మానము ఏ రేటు న , ఏ తేదీ నుండి లెవీ విధింపు మరియు వ్యవధి , ఏవైనా ఉంటే , అటువంటి పన్ను లేదా సుంకం విధించబడుతుందో పేర్కొనాలి.

(2) కార్పొరేషన్ మొదటిసారిగా లేదా కొత్త రేటుతో ఏదైనా పన్ను లేదా సుంకాన్ని విధించాలని నిర్ణయించినప్పుడు , అటువంటి పన్ను లేదా సుంకం విధించాల్సిన తేదీ , ఏ రేటు మరియు లెవీ వ్యవధి ఏవైనా ఉంటే పేర్కొంటూ సబ్ సెక్షన్ (1) లో పేర్కొన్న విధంగా కమిషనర్ వెంటనే ఒక నోటీసును ప్రచురించాలి."

ఆక్ట్రాయి సుంకాన్ని విధిస్తూ ఒక తీర్మానాన్ని ఆమోదించడానికి బదులుగా , కార్పొరేషన్ మొదట పన్ను విధించాలని తన "తీర్మానాన్ని" ప్రచురించి ఉండాలని, కార్పొరేషన్ వెంటనే పన్ను విధించే "తీర్మానాన్ని" ఆమోదించలేదని వాదించారు. ఆ తీర్మానాన్ని అధికారిక గెజిట్ లో , సెక్షన్ 98(ఐ)లోని ఇతర నిబంధనలకు అనుగుణంగా ప్రచురించి అభ్యంతరాలను ఆహ్వానించింది , వాటిని దాఖలు చేశారు. లోపం అని దానిని అస్సలు పిలవగలిగితే , ఒకే ఒక లోపం ఏమిటంటే , అది పన్ను విధించడానికి "ఉద్దేశించబడింది" అని చెప్పడానికి బదులుగా , ప్రచురించిన నోటీసులో "పన్ను విధించాలని తీర్మానించబడింది" అని పేర్కొన్నారు. ఇది ఒక సాంకేతికత మరియు దీనికి ఎటువంటి ప్రాముఖ్యత లేదు.

తదుపరి అభ్యంతరం ఏమిటంటే , అన్ని అభ్యంతరాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత , కార్పొరేషన్ పన్నును విధించే తీర్మానాన్ని ఆమోదించిన తరువాత , ప్రచురణ స్థానిక వార్తాపత్రికలలో మాత్రమే ఉందని మరియు ప్రభుత్వ గెజిట్లో ప్రచురణ లేదని మరియు ఇది విధింపును చట్టవిరుద్ధం మరియు అధికారానికి మించినదిగా చేసే తీవ్రమైన లోపం అని సమర్పించబడింది. పన్ను విధింపు చట్టబద్ధతకు అధికారిక గెజిట్ లో ప్రచురణ ఒక పూర్వ షరతుగా భావించిన కొన్ని తీర్పులపై అప్పీలుదారుల తరఫు న్యాయవాది ఆధారపడ్డారు. ఈ కేసులు *కృష్ణా జూట్ & కాటన్ మిల్స్* v. *ద మునిసిపల్ కౌన్సిల్ , విజయనగరం* (A.LR. 1926 Mad. 152.); *మునిసిపల్ కౌన్సిల్ , రాజమండ్రీ* v. *నిడమర్తి జలదుర్గ ప్రసాదరాయుడు* (A.LR. 1926 Mad. 800). *ద మునిసిపల్ కౌన్సిల్, అనంతపూర్* v. *సంగలి వాసుదేవ రావు* ((1931) I.L.R. 55 Mad, 207); *మనక్ చంద్* v. మునిసిపల్ కౌన్సిల్ (A.LR. 1951 Raj. 139) మరియు *స్టేట్ ఆఫ్ కేరళ* v. *పి. జె. జోసెఫ్* (A.LR. 1958 S.C. 296, 299) ను కూడా ప్రస్తావించారు. కొన్ని రాజ్యాంగపరమైన అంశాలపై ఈ కేసును విస్తృత ధర్మాసనానికి నివేదిస్తున్నందున ఈ ప్రశ్నను మేము పరిగణనలోకి తీసుకోవడం లేదు మరియు ఈ ప్రశ్నను సీక్వెల్ లో కూడా ప్రస్తావిస్తాము.

చట్టం యొక్క సెక్షన్ 130 ని పాటించడం లేదని రెండో అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశారు. ఆ సెక్షన్ ఈ క్రింది విధంగా ఉంది: –

సెక్షన్ 130. "నగరం యొక్క ఆక్ట్రాయ్ పరిమితుల లోపల తీసుకువచ్చే జంతువులపై లేదా వస్తువులపై ఆక్ట్రాయ్ విధించాలని కార్పొరేషన్ ఒక తీర్మానం ద్వారా నిర్ణయిస్తే , పార్ట్ V షెడ్యూల్ III లో పేర్కొన్న వస్తువులు లేదా సరుకులపై కార్పొరేషన్ నిర్ణయించే విధంగా పేర్కొన్న పార్ట్ లో నిర్దేశించిన వాటికి మించని రేట్లకు అటువంటి ఆక్ట్రాయ్ విధించబడుతుంది".

ఇది ఛార్జింగ్ సెక్షన్ కాదు, కానీ విధించగల పన్ను రేటుపై మునిసిపాలిటీ యొక్క అధికారంపై ఇది పరిమితిని విధిస్తుంది. సెక్షన్ 98(1) కింద తీర్మానం చేయడానికి ముందు పన్ను విధించాలని కోరే సరుకులను సెక్షన్ 130 r/w షెడ్యూల్ III, పార్ట్ V కింద పేర్కొనాలని వాదించారు.

ఆ షెడ్యూలులోని క్లాజ్ 18 ప్రకారం జంతువులు మరియు సరుకులపై ఈ క్రింది వాటికి మించని రేట్లను విధించాలి. క్లాస్సెస్ I నుంచి VII వరకు ఏ వస్తువలపై గరిష్ట రేటుతో ఆక్ట్రాయి విధించవచ్చో పేర్కొంటాయి. క్లాస్ VIII ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

ఆక్ట్రాయి	గరిష్ట రేటు
"పైన పేర్కొనబడని మరియు ఈ విషయంలో	
ఒక ఉత్తర్వు ద్వారా కార్పొరేషన్ ఆమోదించగల	రూ.2-0-0 శాతం.
ఇతర వస్తువులు	విలువను బట్టి

ఆ క్లాస్ పేర్కొనబడని, కానీ కార్పొరేషన్ ఆమోదించగల ఇతర వస్తువులపై ఆక్ట్రాయి సుంకాన్ని విధించడానికి మునిసిపల్ కౌన్సిల్ కు అధికారం ఇస్తుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, కార్పొరేషన్ పన్ను విధించగల ఇతర వస్తువులను ఎంచుకోవచ్చు మరియు ప్రస్తుత కేస్లో ప్రతివాది కార్పొరేషన్ ముడి కాటన్ మరియు వూల్ పై పన్ను విధించాలని తీర్మానించింది మరియు రేటును రూ .1-9-0 శాతంగా విలువను బట్టి , నిర్ణయించింది. సెక్షన్ 130 అమలు ఫలితంగా , మొదట ముడి కాటన్ మరియు వూల్ ని ఆక్ట్రాయ్ సుంకం విధించబడే సరుకులుగా పేర్కొంటూ ఒక తీర్మానాన్ని ఆమోదించాల్సి ఉందని , ఆపై సెక్షన్ 98 (1) మరియు (2) కింద ఉన్న విధానాన్ని పాటించాల్సి ఉంటుందని చేసిన వాదన అసంబద్ధం. కార్పొరేషన్ ఏం చేసిందంటే , ఈ సరుకులను ఆక్ట్రాయి డ్యూటీ విధించాల్సిన సరుకులుగా ఎంపిక చేస్తూ ఒక తీర్మానాన్ని ఆమోదించింది మరియు అదే తీర్మానం ద్వారా దానిలో పేర్కొన్న సరుకులపై నిర్దేశిత రేటుకు పన్ను విధించాలని తీర్మానించింది. అప్పీలుదారుల వాదనను అత్యంత కఠినంగా తీసుకున్నప్పటికీ, సెక్షన్ 130 యొక్క ఉల్లంఘన లేదు. సరుకులు పేర్కొనబడ్డాయి; సరుకులపై విధించాల్సిన పన్ను రేటును కూడా నిర్దేశించారు ; ఈ మేరకు తీర్మానాన్ని ఆమోదించి , సెక్షన్ 98(1)లో పేర్కొన్న ఇతర ప్రక్రియను అనుసరించారు. ముందుగా సరుకులను పేర్కొంటూ తీర్మానం చేసి , ఆ తర్వాత ఆ వస్తువులపై పన్ను విధించాలన్న మునిసిపాలిటీ

ఉద్దేశాన్ని చూపిస్తూ మరో తీర్మానాన్ని ఆమోదించాల్సిన అవసరం లేదని మా అభిప్రాయం. చేసినది చట్టంలోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఉంది.

షెడ్యూల్ III యొక్క పార్ట్ V లోని క్లాస్ VIII లో ఉపయోగించిన పదాలు "పైన పేర్కొనబడని ఇతర వస్తువులు" మరియు ఈ విషయంలో కార్పొరేషన్ ద్వారా ఆమోదించగల ఉత్తర్వు ద్వారా అనే పదాలు అంటే వస్తువులను ఖచ్చితంగా నిర్వచించి షెడ్యూలులో పేరు ద్వారా చేర్చాలని మరియు "ఈ విషయంలో " అనే పదాన్ని ఉపయోగించడం అంటే షెడ్యూల్ III లోని వస్తువుల జాబితాలో చేర్చడమేనని వాదించారు. *బిజయ్ కోట్టన్ మిల్స్ లిమిటెడ్* v. *దేర్ వర్క్ మెన్* ((1960) 2 S.C.R. 982) లో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన విధంగా "ఈ విషయంలో " అనే పదానికి అర్థంపై ఆధారం ఉంచారు. కానీ ఆ కేసు ప్రస్తుత కేసు వాస్తవాలకు వర్తించదు , ఎందుకంటే వాస్తవానికి , వివాదంలో ఉన్న వస్తువులపై ఆక్ట్రాయి సుంకాన్ని విధించే ఉద్దేశ్యంతో ఈ తీర్మానం ఆమోదించబడింది. *బిజయ్ కోట్టన్ మిల్స్ లిమిటెడ్* v. *దేర్ వర్క్ మెన్* లో ఉపయోగించిన పదాలు మరొక సందర్భంలోనివి మరియు అక్కడ కూడా కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని సముచిత ప్రభుత్వంగా చేస్తూ నోటిఫికేషన్ జారీ చేయవలసి ఉందని మాత్రమే చెప్పబడింది. ప్రస్తుత కేస్లో పైన పేర్కొన్నట్లుగా పన్ను విధించే ఉద్దేశ్యంతో ఈ సరుకులను షెడ్యూల్ లో చేర్చాలని కోరుతూ ఒక తీర్మానం జరిగింది.

షెడ్యూల్ III యొక్క పార్ట్ V లోని క్లాస్ VIII కింద ఉన్న మితిమీరిన అధికారమిచ్చుట స్వభావాన్ని కూడా ప్రస్తావించారు కానీ ఇది హైకోర్టులో లేవనెత్తిన ప్రశ్న కాదు మరియు ఈ విషయములో వాస్తవం లేదు. క్లాస్ VIII లోపు వస్తువులను పేర్కొనే మునిసిపల్ కార్పొరేషన్కు ఉన్న అధికారం మితిమీరిన అధికారమిచ్చుట అని , అది అసమంజసముగా మరియు అనియంత్రితంగా ఉందని వాదించారు మరియు *హమ్ దర్ద్ దవాఖానా* v. *యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా* ([1960] 2 S C.R. 671) లో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆధారపడ్డారు ; కానీ ఆ కేసు ప్రస్తుత కేసు యొక్క వాస్తవాలకు వర్తించదు. ప్రస్తుత కేసులో వివిధ సరుకులపై పన్ను విధించే మునిసిపాలిటీ అధికారాలను శాసనసభ నిర్దేశించింది. అది కొన్ని వస్తువులు మరియు జంతువులను వివరించింది మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 97(ఇ) r/w క్లాస్ VIII ఇతర వస్తువులు మరియు సరుకులపై పన్ను విధించడానికి మునిసిపాలిటీకి అధికారం ఇచ్చింది. ఈ అధికారం *బాక్స్టర్* v. *ఆహ్ వే* ((1909) 8 C.L.R. 626.) లో నిర్వహించినట్లుగా షరతులతో కూడిన ప్రతినిధి యొక్క స్వభావంలో ఎక్కువగా ఉంది, అందులో నిర్ణయించబడింది , (ఆస్ట్రేలియన్) కస్టమ్స్ చట్టం , 1901 లోని ఏ. 52 (జి) కింద కొన్ని వస్తువుల దిగుమతిని అధికార ప్రకటన ద్వారా నిషేధించడానికి ఇవ్వబడిన అధికారం , శాసన

అధికారాని అప్పగించుట కాదు, కానీ షరతులతో కూడిన చట్టం ఎందుకంటే దిగుమతి నిషేధం అనేది పార్లమెంటు యొక్క శాసనపరమైన ప్రేరేపణ మరియు సెక్షన్ 52 యొక్క సబ్–సెక్షన్ (జి) యొక్క ప్రభావం, సెక్షన్లో పేర్కొన్నవి కాకుండా ఏ క్లాస్ సరుకులకు మరియు ఏ షరతుల కింద నిషేధం వర్తించాలో నిర్ణయించే విచక్షణాధికారాన్ని గవర్నర్ జనరల్ ఇన్ కౌన్సిల్ కు కల్పించడం మాత్రమే. ప్రస్తుత కేసులో శాసనసభ చేసింది ఏమిటంటే , ఏ వస్తువులపై ఆక్ట్రాయ్ సుంకాన్ని విధించవచ్చో పేర్కొన్నది మరియు ఏ ఇతర వస్తువులపై మరియు ఏ షరతుల కింద పన్ను విధించాలో నిర్ణయించే విచక్షణాధికారాన్ని మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ కు కూడా ఇచ్చింది. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ఇది *హమ్ దర్ద్ దవాఖానా* v. *యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా* ([1960] 2 S.C.R. 671) లో ఈ కోర్టు నిర్దేశించిన నియమం కిందకు వచ్చే కేసు కాదు.

సి.ఎ. 449/57లో ముడి కాటన్ మీద సుంకం విధించడం అనేది ప్రాసెస్ చేయబడిన కాటన్ ని, అంటే జిన్నింగ్, దువ్విన మరియు నొక్కిన కాటన్, కవర్ చేయలేదని వాదించారు. గిన్ చేయబడి బేళ్లలో బిగించిన కాటన్ ని ముడి కాటన్ గా పరిగణించరాదని, ఈ చట్టం ఉద్దేశం కోసం ముడి కాటన్ గా పరిగణించాలని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. వూల్ కి కూడా ఇదే వర్తిస్తుంది. ముడి కాటన్ మరియు వూల్ రెండూ వదులుగా మరియు నొక్కబడిన, అంటే నొక్కబడిన కాటన్ మరియు వూల్ భారతీయ కాటన్ లేదా విదేశీ కాటన్ అని పన్ను విధిస్తూ జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్లో ప్రత్యేకంగా పేర్కొన్నారు. మా అభిప్రాయం ప్రకారం , నోటిఫికేషన్ కు "పొలాల నుండి సేకరించిన మరియు జిన్నింగ్ చేయని లేదా నొక్కబడని పత్తికి మాత్రమే వర్తిస్తుంది" అని అర్థం చేసుకుంటే అది సరైన అర్థం కాదు. ఈ రెండు కేసుల్లో అప్పీలుదారులు బెంగళూరు కార్పొరేషన్ పరిధిలోకి దిగుమతి చేసుకుంటున్న వస్తువులను ఈ తీర్మానం కవర్ చేస్తుందన్న హైకోర్టు వాదనతో మేం ఏకీభవిస్తున్నాం.

ప్రతివాది తరఫున హాజరైన గౌరవ అడ్వకేట్–జనరల్ కూడా చట్టంలోని సెక్షన్ 38పై ఆధారపడ్డారు, అది ఇలా కల్పిస్తుంది:

సెక్షన్ 38 (1). "ఈ చట్టం కింద చేసిన ఏ చర్యను లేదా ప్రొసీడింగ్ ను కేవలం ఈ ప్రాతిపదికన ప్రశ్నించకూడదు –

(ఎ) ....

(బి) అటువంటి చర్య లేదా ప్రొసీడింగ్ లో ఏదైనా లోపం లేదా క్రమరాహిత్యం ఉంటే, కేసు యొక్క యోగ్యత ను ప్రభావితం చేయనిది."

ఈ సెక్షన్ ఏదైనా చట్టం లేదా ప్రొసీడింగ్స్ లోని, కేసు యొక్క యోగ్యతలను ప్రభావితం చేయని, అన్ని లోపాలు మరియు క్రమరాహిత్యాలను ధృవీకరిస్తుంది. ఈ సెక్షన్ మరో చాప్టర్ లో ఉందని, అంటే కార్పొరేషన్ మరియు స్టాండింగ్ కమిటీలకు ఉమ్మడిగా ఉండే నిబంధనలకు సంబంధించిన చాప్టర్ 2లో ఉందని పేర్కొన్నారు. ఇది మరొక అధ్యాయంలో ఉండవచ్చు , కానీ ఈ సెక్షన్ యొక్క భాష విస్తృతంగా ఉంది మరియు కేసు యొక్క యోగ్యతలను ప్రభావితం చేయని ఏదైనా చట్టం లేదా విచారణలోని అన్ని లోపాలు లేదా క్రమరాహిత్యాలకు వర్తిస్తుంది.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం ఈ క్రింది అంశాలను రాజ్యాంగ ధర్మాసనం విచారించాలి*: –

(1) ప్రస్తుత కేసులో విధించడం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 276 లేదా 301 ను ఉల్లంఘిస్తుందా?

(2) పన్ను విధింపు తుది తీర్మానాన్ని ప్రభుత్వ గెజిట్ లో నోటిఫై చేయడంలో విఫలం కావడం పన్నుకు ప్రాణాంతకమా?

ఈ ప్రశ్నలకు లేదా వాటిలో దేనికైనా సమాధానం సానుకూలంగా ఉంటే అప్పీలును అనుమతించాల్సి ఉంటుంది. అయితే ఈ రెండు ప్రశ్నలకు అప్పీలుదారులకు వ్యతిరేకంగా సమాధానాలు ఇచ్చినట్లయితే అప్పీలులు విఫలం అవుతాయి, ఎందుకంటే మిగిలిన అన్ని అంశాలను అప్పీలుదారులకు వ్యతిరేకంగా మేము నిర్ణయించాము. రిఫరెన్స్ ను విచారించే బెంచ్ వేరే ఆదేశాలు ఇవ్వకపోతే ఖర్చులు సంఘటనను అనుసరిస్తాయి.

తుది పరిష్కారం కోసం రాజ్యాంగ ధర్మాసనానికి రిఫర్ చేయబడింది.

---

* రాజ్యాంగ ధర్మాసనం నిర్ణయం ఇన్ ఫ్రాగా నివేదించబడింది.